

Til § 289.

Maksimum for det Beløb, en Kommune kan anvende til forbigaaende og uforudseelige Trangstilfælde er pristalsreguleret, og det ændrede Tal er det efter Pristallet for Januar 1946 gældende Beløb.

Til § 293.

Ifølge Forsorgslovens § 293, Stk. 1, er Maksimumsgrænsen for det Beløb, der i den enkelte Kommune kan ydes som supplerende Hjælp til Personer, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, fastsat til 5 pCt. af et Beløb, der fremkommer ved at multiplicere det Antal Dage, i hvilke der indenfor paagældende Regnskabsaar oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Kommune, med den gennemsnitlige Invalidere pr. Dag. I Tilfælde af Forhøjelse eller Nedsættelse af den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, fastsatte Procent for personlige Tillæg til Invalid- og Aldersrentenydere forhøjes eller nedsættes den ovennævnte Procent tilsvarende.

Ved Forslaget om Ændring af Forsorgslovens § 297 foreslaas det, at Aldersrenten og ikke som nu Invalidere skal være retningsgivende ved Fastsættelsen af Kommunehjælpens Størrelse, jfr. Bemærkningerne nedenfor til Forsorgslovens § 297, og man har derfor anset det for rigtigst, at der ogsaa i nærværende Tilfælde regnes med Aldersrenten i Stedet for Invalidere.

Med Hensyn til Procentens Størrelse bemærkes, at der ved Forslaget om Ændringer i Folkeforsikringsloven foreslaas saadanne Ændringer i Reglerne om personligt Tillæg til Alders- og Invalidere, jfr. herved Bemærkningerne til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 7—9, at dette ikke længere er egnet til at være afgørende for Størrelsen af Raadighedsbeløbene i Forsorgsloven. Sammenhængen mellem de i Folkeforsikringsloven og Forsorgsloven omhandlede procentvise Raadighedsbeløb foreslaas derfor ophævet.

Procenten i § 293, Stk. 1, foreslaas — trods de i de sidste Aar stedfundne midlertidige Forhøjelser, senest for Finansaaaret 1945—46 til 10 — fastsat uændret til 5, idet man herved har taget Hensyn dels til, at dette Raadighedsbeløb hidtil kun er blevet udnyttet af Kommunerne i meget ringe Grad, dels til den Forhøjelse, der fremkommer ved, at den gennemsnitlige Aldersrente pr. Dag efter

Folkeforsikringsforslaget ligger noget højere end den gennemsnitlige Invalidere pr. Dag efter de gældende Regler.

Til § 297.

Ifølge Forsorgslovens § 297, Stk. 1, skal det sociale Udvalg ved Afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommunehjælp til *Underhold* i Form af Pengehjælp eller Naturalier, iagttagende, at Hjælpen ikke maa overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet i Henhold til Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, (Alders- og Invalidere Grundbeløb), § 40, Stk. 1, (Invaliditetstillæg), og § 40, Stk. 4, (Børnetillæg), saafremt Ansøgeren havde opfyldt Betingelserne for at oppebære saadan Hjælp. Dette Maksimumsbeløb vil for de fleste Kommuner være vejledende for Udmaalingen af de løbende Understøttelser, ligesom de understøttede ofte vil anse sig for berettigede til herefter afpasse Beløb.

Til Raadighed for det sociale Udvalg til Ydelse af paakrævet supplerende Hjælp af en vis almindelig Karakter, saasom Tilskud til Husleje, Brændsel, Beklædning o. lign. eller til Ydelse af Hjælp under særlige Forhold i Anledning af Trang opstaaet som Følge af langvarig Sygdom, meget store Forsørgerbyrder eller andre særlige Omstændigheder, er der derhos ifølge Forsorgslovens § 297, Stk. 2, stillet et Beløb, der staar i procentvis Forhold til de i Kommunen i samme Regnskabsaar indenfor den foran angivne Grænse ydede Beløb. Procenten er fastsat til $\frac{4}{3}$ af den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, for Beregningen af det samlede Beløb til personlige Tillæg til Invalid- og Aldersrentenydere fastsatte Procent af Grundbeløbene af de i det foregaaende Regnskabsaar udredede Invalid- og Aldersrenter.

Ved Forslaget om Ændringer i Folkeforsikringsloven foreslaas det at give Rentenyderne følgende Forhøjelser, som vil kunne spille ind ved Fastsættelsen af Kommunehjælpens Størrelse:

1. Grundbeløbet.

a. En Forhøjelse paa 5—6 pCt. derved, at Grundtaksten kommer til at svare til den, der nu er gældende for Aldersrentenydere, der tilgaar i Alderen 65—66 Aar og ikke den lavere, som i Øjeblikket er gældende for Tilgangsalder 60 Aar.